

Võru Gümnaasiumi häälekandja

DICTUM FACTUM

ÖELDUD-TEHTUD

HIND 0.50 €

JAANUAR 2017 (1)

MEIE KOOLI LUGU

INTERVJUU VÕRUMAA MUUSEUMI
PEAVARAHOIDJA ARTUR RUUSMAAGA

Kristel-Kai Kons, Helen-Karita Rääm, Risto Zopp,
11L

Mida oskate rääkida praeguse Võru Gümnaasiumi koolihoone ajaloo kohta? Teadaolevalt on see vanim maja Võrus.

Jah, see on tõesti Võru linna esimene maja, mis ehitati 1730ndatel mõisana ja mille omanik oli parun von Mengden, ta lootis palju kasumit teenida, aga plaanid läksid soopinnase tõttu luhta. Seepärast otsis ta võimalust mõis maha müüa. See võimalus tekkis 1784. aastal Katariina II projekti järgi rajada Tartu ja Riia vahele uus linn. Kõik tingimused olid täidetud (järve ääres, teede ristumiskohal). Seda mõisat pakuti ka linna raekojaks. Alguses oli hoone kasutusel kohtumajana. Peagi selgus, et linna kohtumaja jaoks on see liiga väike, ning 1792. aastal seati seal sisse saksakeelne algkool, millest sai 1804. aastal saksakeelne kreiskool. Aastast 1877 oli see venekeelne linna-kool ja 1910 ehitati maja mõisaosale teine korrus. 1914. aastal sai kool Romanovite 300. valitsemis-aasta tähistamiseks ilusa nime: Imperaator Aleksander I nimeline esimene algkool. 1915–1917 oli majas sõja tõttu Võrru evakueeritud Riia Aleksandri Gümnaasium. 1917–1920 oli maja õpilastest tühi ja seda kasutas Eesti Punane Rist. 1920. aastal oli siin jälle linnaalgkool. 1921. aastast tegutses majas Võru Õpetajate Seminar, mida juhatas Johannes Käis. Sel ajal ehitati kõrvale lisaõppehoone. 1930. aastal alustas majas tööd Võru linna I algkool. Õpetajate Seminari ajalooline kirjandusring oli väga tugev just tänu Rudolf Reimanile, kes oli oma aja üks Eesti kuulsamaid emakeeleõpetajaid. Kirjandusringist on välja kasvanud Meinhard Aleksa, Enn Tuuling, kes sai luuletajaks, ja Albert Ivask, kes oli algul Põlvamaal õpetaja, hiljem Võru hariduselu juht ning Võru täiskasvanute kooli direktor, samuti meditsiiniteadlane Karl

Laane, dirigent Karl Pütsepp, Jaan Vahtra – maalikunstnik, raamatugraafik, kirjanik, ajakirjanik ja pedagoog. Jaan Vahtra oli üks Eesti modernistlikest kunstnikest. Tollel ajal töötas siin rida eliitõpetajaid. Seminaris on usuõpetajaks olnud Konstantin Pätsi vend Nikolai Päts. Võib öelda, et kool on olnud ajast aega peaaegu eliitkool.

Kuidas toimis kool võimuvahetuse ajal 1990–1991?

Rivaalitsemine peamiselt Sookooliga hakkas pihta 1960.–1970ndatel. Levivad kuuldused, et aeg-ajalt oli madinat ka vene kooliga. Tollal eristati all-linna ja ülalinna ning rohkem kannatas Sookool, sest see oli sõjaväelaste linnaosale lähemal.

1990ndate kohta ei oska ma väga midagi öelda. See oli aeg, kui selgus, kes on n-ö sinimustvalge ja kes roosa inimene. Nime on kool saanud direktorite nimede järgi, sest väikeste koolide nägu sõltus tihti direktori isiksusest. Tavaliselt olid direktorid linnas lugupeetud inimesed.

Sookooli likvideerimine tekitas erimeelsusi, sest õpilased ei mahtunud ära. Segaduste perioodil oli osa õpilasi mõnda aega lasteaedades. Peamiseks teguriks oli see, et laste hulk vähenes ja koole koondati. Õpilastel tuli edasi õppima asudes enda eest seista. Juhtkond pidi võitlema, et nn kirikukool kui all-linna baaskool püsima jääks.

Kirikukooli käis õpilasi Parksepast, Väimelast, Navilt ja kaugemaltki?

Varasemal ajal küll, aga hiljem oli kirikukool rohkem linnakool. Parksepal oli ju oma kool ja Väimela ning Navi kandi lapsed valisid pigem selle. Nõukogude aja plussiks oli see, et polnud tööpuudust ja ka transpordiküsimus oli paremini lahendatud kui praegu, sest siis olid majanditel oma bussid, mis tegid kooliringe, linnaliinibussides kehtis vabasõidupilet. Ka lasteaia asusid koolide läheduses, mis tähendas tihtilugu, et pärast lasteaeda said lapsed jätkata sealsamas kõrval asunud koolis.

INTERVJUU VÕRU GÜMNAASIUMI
DIREKTORI KARMO KURVITSAGA

Meie kooli tekkelugu jaguneb kaheks: periood, millest ma väga hästi ei tea, ja periood, mida ma väga hästi tean. Gümnaasiumi periood sai alguse, kui 12.12.2012 otsustas Võru linnavolikogu, et linna koolivõrk korraldatakse ümber ja et jätkab kaks uut kooli, gümnaasiumiosa Kreutzwaldi koolis ning Võru I Põhikool lõpetavad tegevuse.

Pärast sellist otsust algas uue gümnaasiumi koolihoone projekteerimine. Juunis 2014 kolis Võru I Põhikool majast välja. 2014. aasta suve lõpus toimus direktori konkurs.

Ja nüüd algab periood, mida Teie kui direktor teate?

Jah, 1. oktoobril 2014 pandi kooli uuele poolele nurgakivi. Sellest alates hakkasin ka mina tööle. Alustasin niimoodi, et polnud ei töötajaid, õpetajaid, õpilasi, maja ega kooli nime. Kooli nime leidmiseks toimus konkurs. 2015. aasta 1. jaanuarist hakkas kehtima meie kooli põhimäärus, millega kinnitati ametlikult meie kooli nimi. Sama aasta märtsiks olid õpetajad ning ka teised töötajad üldiselt valitud. Käisime Pärnus meeskonnatöö koolitusel, seejärel pidasime koosolekuid ja valistasime ette 1. õppeaastat, kooli õppekava, soetasime õppevahendeid jm. 2015. aasta 1. septembril oli Võru Gümnaasiumi avaaktus, päev enne seda leidis aset koolimaja avamine.

Kes olid esimesed töötajad?

Esimene töötaja oli õppejuht Annely Hindrikson, koos temaga valisime nii õpetajad kui ka õpilased. Käisime kõikides põhikoolides ja rääkisime uuest koolist, samas ei püüdnud me oma kooli meelitada ühegi olemasoleva Võrumaa gümnaasiumi õpilasi – see oli aus teiste suhtes.

ARMAS LUGEJA!

Hoiad käes Võru Gümnaasiumi 1. ajalehte Dictum Factum (maakeeli „öeldud-tehtud“). Ajalehe nimekonkursil sai palju häáli variant Mõisa Teataja, kuid meie majal on ka teine osa – Trepil –, mille tegemised see nimi justkui välistaks.

Enne kui miski saab teoks, on see miski mõte kellegi peas. Idee tasandile mõtteväljatuse järgi, kui seda välja ei ütle – mida suuremale hulga rääkida, seda väiksem on võimalus plaan teostamata jätta. Niiviisi arutledes sai meie kooli ajaleht nimeks Dictum Factum.

Lugedes saate ülevaate sellest, mis Võru Gümnaasiumi seinte vahel lisaks õppetööle veel toimub. Alustada tuleb ikka algusest. Kõigepealt oli väärika ajalooga hoone, millele andis uue kuue ja sisu vast loodud riigigümnaasium. Persooniloos „lga silmapilk on tähtis“ räägib seekord direktor Karmo Kurvits, kes osutus ühtlasi ka väljaande ristiisaks, oma elust ja tegemistest.

Leht-lehelt avaneb gümnaasiumipere argipäev: õppekäigud, õpetajate päev ja rebaste ristimine, mitmekülgset eneseavastamist pakkuv valikainete nädal, kohtumised kirjanikega, jõulueri etc.

Ajakirjanikeks on eelkõige 11. klassi õpilased, kellele annab koolilehele kirjutamine hea võimaluse kasutada meediaõpetuses omandatud teadmisi ja oskusi.

MÕNUSAID HETKI
DICTUM FACTUMI
SELTSIS!

ÜKS PÄEV KARMO KURVITSA ELUST

Mihkel Rauba ja Teodor-Manivald Toomik, 11R

Minu tööpäeva hommik algab tavaliselt kell 5, aga mul on alati pandud äratuskell kella 5.25-ks. Nagu kord ja kohus, ärkan juba enne kella tirisemist. Vara ärgata pole mul kunagi raske olnud, sest juba lapseeas olin varajane ärkaja. Hommikusöögiga on mul nii, et vahel söön ja vahel ei söö ma üldse.

Nimetan ennast hommikuautistik, mis tähendab, et mul on üsna rutiinne hommik. Ärkan, käin pesemas, riietun, joon kohvi ning seejärel sean samud kodust välja. Panen auto sooja, talvel roogin aknad puhtaks ja sõidan Võru poole. Tartust võtan kaasa meie keemia- ja ka uue hispaania keele õpetaja. Kui miski segab mind selle kindla rutiini juures, näiteks pean hiljem kodust väljuma või jääb kohv joomata, on kogu päev untsus. Pean selle kindla rutiini läbi tegema, et oleksin päeval õnnelik ja rõõmus, nii et – kui tundun koolis pahurana, on tõenäoline, et mul jäi rutiinist midagi välja. Tavaliselt stardingi Tartust Võrru kell 6.20 ning tean minuti täpsusega oma teekonda, kunas olen näiteks Kambjas või Savernas, ja tean, kuhu ma teatud ajaks jõuan. Võrus olengi täpselt 7.19, kui päev on alanud nii, nagu peab.

Kooli jõudes räägin alati juttu Heleniga, meie haldusspetsialistiga, ja siis loen ning vastan meilidele, valmistan ette koosolekute plaane või majandusõpetuse tunde. Kindlasti loen ja täidan Stuudiumit ning mul on ka päris palju erinevaid telefonikõnesid.

TÖÖTAN PAREMINI, KUI OLEN NÄLJANE

Koolis jätan üsna tihti lõunasöögi vahele, sest arvan, et töötan palju paremini, kui mul on nälga. Ma ei ütle, et see on õige, see on kindlasti vale, aga ma tõesti tunnen, et töötan paremini, kui olen näljane. Lühidalt kokku võttes on mu päev suhtlemine, suhtlemine, suhtlemine. Armastan oma tööd väga ja arvan, et teen seda kirega. Püüan olla eeskujuks.

Tööpäev lõppeb 16.30 ning seejärel sõidan tagasi Tartusse. Mõnikord tuleb ette, et pean kodus tööga jätkama. Enamiku ülejäänud vabast ajast

veedan abikaasaga ning magama lähen umbes kella 22 paiku. Mingi aeg käisin ka jooksmas, kuid üks vana jalavigastus teeb muret, nii et sellega pidin tegema lõpparve. Eelmise aasta kevadel mõtlesin siiski, et hakkan jõusaalihundiks. Käisin oma kolm kuud jõusaalis, kuid siis tuli peale suvi ning tundus väga ebaloogiline minna kuuma ilmaga mingisugusesse ruumi, nagu on jõusaal. See-eest plaanin uuest aastast jälle jõusaalihundina jätkata.

Mu üheks nii-öelda hobiks on toit. Armastan väga süüa ja süüa valmistada. Mulle meeldib proovida erinevaid veidraid sööke. Eriti meeldib mulle liha, see on võtmesõna. Samuti on mulle tähtsad

Aasia toit ja vürtsid. Võiksin vabalt pidada oma toidutalu. Toit on ka mu armastus ja toidutalu üheks unistuseks.

Direktori ameti juurde jõudsin ilmselt seetõttu, et juba lapsepõlves meeldis mulle mängida kahte mängu: üks oli pank ja teine kool. Kooli mängides olin õpetaja või direktori rollis ja arvan, et just siis nakkaski see direktoriks olemise pisik. Võru gümnaasiumi direktoriks soovisin saada just sellepärast, et tahtsin olla direktor koolis, mis on täiesti uus ja asub Lõuna-Eestis. Lõuna-Eesti seepärast, et olen elanud Tartus juba alates 2004. aastast ja mu vanavanemad on pärit Põlvast.

INGLISMAA-RETK

Nagu teada, käisin ma novembri lõpus Inglismaal Grimsby's. Reisi eesmärk oli tutvuda ühe kooliga ning näha ja kogeda erinevaid praktikaid, mida teevad nemad seal hästi ja eeskujulikult, lisaks hankida mõtteid, mida saaksime meie oma koolis proovida. Ma ei oska parasjagu veel öelda, mida võiksime omas koolis proovida ja katsetada, sest nähtu-kogetu vajab kindlasti korrektiive ning ei saa kohe lammutada seda, mida alles üles ehitame. Muutusteni jõuame kindlasti mõne aja pärast. Rohkem sain sealt teadmisi selle kohta, milline tahan mina ise olla ja kuidas koolijuhina käituda.

ÕPPEKÄIKUDE PÄEV 23. SEPTEMBRIL

10H KLASSI ÕPPEKÄIK VIIS TOOMEMÄELE JA TARTU ÜLIKOOI KUNSTIMUUSEUMISSE

Hanna-Reet Ruul, 10H

Septembri 23. kuupäeva varahommikul sõitsime klassiga esimesele õppekäigule Tartusse. Alustasime päeva Tartu Ülikooli ajaloomuuseumis, kus meile tutvustati ülikoolihariduse kujunemise lugu 17. sajandist tänapäevani. Kuulsime lugusid teadusest ja teadlastest, algelistest teaduslikest katsetest, meditsiinist, värvikast tudengielust; tutvusime Tartu Ülikooli teadussaavutustega. Meil oli võimalus näha vanu konsepte, spikreid, surimaske, ülikooli sümbolikat läbi aegade, saime isegi mõne katse läbi teha.

Ronisime ka toomkiriku tornide säilinud osa tippu rajatud vaateplatvormile. Vanad lossivaremed jätsid võimsa mulje, tipus puhus kõva tuul, kuid

10. humanitaarklass Toomemäel Kristjan Jaak Petersoni ausamba juures

see-eest avanes seal võrratu vaade sügisevärvides Tartule, mille nimel tasus kitsaid käike trotsida. Väikesel jalutuskäigul värviliste vahtralehtedega kaetud Toomemäel tutvustati meile Tartu linna kujunemislugu, olulisi ülikooli ehitisi (vana anatoomikum, Tartu tähetorn), Eesti kultuuriloos ja TÜ kujunemisloos olulist rolli mänginud inimeste (K. J. Peterson, F. R. Faehlmann, V. Reiman, K. E. von Baer, F. G. W. Struve) monumente.

Kahe muuseumikülastuse vahel oli meil pisut

vaba aega puhkamiseks ja lõunatamiseks, oma kaaslaste tundmaõppimiseks ja toreda seltskonna nautimiseks. Kokku pidime uuesti saama Suudlevate Tudengite juures, et siis sammud Tartu Ülikooli kunstimuuseumi poole seada. Kunstimuuseumis kinnistasime teadmisi Vana-Kreeka ühiskonnast, kultuurist, kunstist ja kirjandusest.

Klassi tagasiside õppekäigule oli positiivne. Leiti, et lisaks kogutud teadmistele murdis õppekäik viimase jää meie vahel ja lähendas rohkem üksteisele. Päev oli küll väsitav, kuid sellegipoolest olid kõik ka tagasisõidul naerusuised.

10L KLASSI EKSKURSION VOOREMAA JÄÄAJAKESKUSSE

Kaisa Vink ja Kadi Võro, 10L

23. septembril külastasime Jääajakeskust ning tutvusime ka ümbruskonna maastikuga. Meid jaotati kahte erinevasse gruppi, millest ühed käsitlesid elusloodust ja teised elutut. Meile

räägiti Maa ajaloo esinenud erinevatest jääaegadest ja lähemalt nende mõjust Eesti pinnasele ja kliimale. Nägime nii Eestimaa liikumist koos mandritega kui ka meie looduse arengut pärast viimast jääaega kuni tänapäevani. Tutvusime nii loomastiku kui ka taimestikuga.

10. loodusklass Kalevipoja võidukivil. Autor Kaupo Mets

Pärast keskusekülastust viidi meid giidi juhendusel tutvuma Vooremaa voorte ja järvedega. Ka pilt sai tehtud selle väikese ringreisi ajal. Nimelt tegime väikese peatuse eesti rahvuseeposest „Kalevipoeg“ tuttava vendade kiviviskevõistluse paigas. Pildil oleme Kalevipoja kivi otsas, selle müraka lendulaskmine tõi

kangelasele Eestimaa kuninga krooni. Ilm oli viluvõitu ega meelitanud õue, „trahviks“ tegi giid meile nähtu-kogetu põhjal ekspromptviktoriini. Muide, Jäädaja keskuses on väga maitsvad söögid!

10R KLASS SÜVAHAVVAL

Joosep Ivask ja Annabel Kuklane, 10R

23. septembri kargel sügishommikul kell 8.30 alustasid 10. klassi realsuuna õpilased oma teekonda Sühavhavvale. Kohale jõudes ootas meid ees soe ja hubane külakoda, kus toimusid erinevad meeskonnamängud seltskonnavaimu äratamiseks.

Olles ehitanud nuudlitest torni, lahendunud nuputamisülesandeid ja teinud kirjaklambritest keti, jagunesime rühmadesse ning suundusime metsa orienteeruma, abiks MOBO äpp ja kaart. See oli kõikidele uus ja huvitav kogemus. Orienteerudes lahendasime nii erinevaid küsimusi kui ka tegevülesandeid, mis pani meid kõvasti proovile. Saime lähemalt tutvuda Sühavhavva ilusate metsade ja liivapaljanditega.

10. reaalklass Sühavhavval

Pärast orienteerumist naasime Sühavhavva külakeskusesse, kus ootas meid ees maitsev lõunasöök ja grillimine. Puhusime juttu, mängisime palli, tutvusime üksteisega ning veetsime mõnusalt aega oma uute klassikaaslastega. Peale söömist saime proovile panna oma mälumänguuskused. Loodusteemaline viktoriin oli huvitav ja hariv. Teadsime, et viktoriini viimased peavad külakeskuse ruumi ära koristama, see innustas pingutama.

Ekskursioon oli suurepärane ning aitas lähendada enne üksteist kergelt pelgavat ja tagasihoidlikku klassi. Päev oli väga toimekas, meeldejääv ning lõbus. Täname kooli toreda võimaluse eest!

11H KULTUURI RETK KANEPI KIHELKONNAS

Reili Jäädmaa ja Marianne Kobin, 11H

Seiklusterohke päeva esimene peatus oli Põlgastes Marko Kompuse juures. Esmalt püüdis pilku tema kentsakas ja pisut nagu asotsiaalne välimus. Muhe poeet tundis heameelt meie ajastuse üle: ta oli just jõudnud aiapanekuga lõpule. Algatuseks luges ta ette sürrealistliku luuletuse „Rõugu needmine“ (kogust „Poeedinahk“). Vahepalaks saime teada, et luuletaja huvitub lindudest ja bioloogiast, siis esitas ta luuletuse veel kord ja veel kord ja ... Kokku kuulsime sama teksti seitse korda, sest professor Endel Tulvingu uurimuse kohaselt hakkab inimene asjast aru saama alles seitsmendal korral, seetõttu polevat olemas ka armastust esimesest silmapilgust. Kuut esimest me lihtsalt ei mäleta. Tema jutust jäid veel kõrvu mõtted „Tee just seda, mida ei taha teha!“, „Milleks meil baleriini vaja? Meil on kartulit vaja!“ (ta ise ei arva küll nii, rahvas arvab) ning idee, et masinad peaksid maksma sotsiaalmaksu, kuna masin teeb ju tööd. Poeet pakkus välja,

millist ametit me võiks tulevikus pidama hakata – meie maal pole pühamehi, kes hoiaks kurja ära. Kõigi süride ideede peale puksus luuletaja ise naerda, nii et mine võta kinni, mida ta tegelikult mõtleb.

Järgmisena külastasime Hinni talu, Liivimaa vanimat rehetalu, mis on tuntud mängufilmide „Suvi“ ja „Sügis“ võtteplatsina, kus filmiti Joosep Tootsi kodus ehk Ülesoo talus toimunud stseenid. Nõukogude ajal oli seal kolhoosi hobusetall. Unikaalne kompleks on ajahambast nii puretud, et seisab koos vaid tänu tugelele. Omanik Ott Rätsep, kelle suguvõsa on algusest peale Hinnil elanud, tahab ainulaadset elamut korda teha. Sellest peaks tema nägemuses saama Liivimaa värav ja ilus kingitus Eesti Vabariigile 100. sünnipäevaks. Kui praegu kohe remonttöödega pihta ei hakata, on varsti hilja. Omanikel tahtmist jagub, aga raha napib, ka olevat Muinsuskaitse kehtestatud reeglid nii ranged ja jäigad, et neid on peaaegu võimatu täita.

Hinni rehetalu

Vabakutselise kunstniku Epp Margna boheemlaslikus kodus tervitasid meid koer Gucci ja kass Armani. Ise ta ei jaga brändikultust, aga kutsikale jäi Gucci sünnikodust külge ja „mis sa sellele kassile siis ikka muud nimeks paned kui Armani“.

E. Margna pooldab taaskasutust, see paistis välja ka tema kodukujundusest, kus oma koha olid leidnud väarika ajalooa esemed. Ta illustreerib raamatuid, enamasti loodusloo õpikuid, lemmikteemadeks ongi loodus ja rahvusmotiivid. Epp Margna sõnutsi tuleb kõigepealt selgeks õppida tehnikad, see on tüütu, nõuab aega ja vaeva, aga alles siis saab hakata oma käekirja kujundama. Kõlama jäi mõte, et tööd tuleb armastada, muidu ei tule midagi välja.

Viimaseks peatuspaigaks oli Kanepi kirik, mis erineb teistest Eesti kirikutest lõunaküljel paikneva torni ning torni tipus asetseva aotähe poolest (tavaliselt on tipus kas rist või kukk). Kirikuõpetaja Margit Lall (Erki Noole õde) võttis meid lahkesti vastu. Meie giid, Võru Lasteraamatukogu direktress Helle Laanpere rääkis 1. kihelkonnakooli rajajast ja visionäärist pastor von Rothist. Saime teada, et just tema hakkas esimesena ka talupoegadele perekonnanimesid andma, valides priinimed „elust enesest“, näiteks Rõivas, Ratas, Länik, Mõts, Eespäev, Leib, Sai jne. Kanepi tipphetkeks said ülimalt maitsvad õunad, mida korjasime Hugo Treffneri ja August Weizenbergi kunagise koolimaja aiast. Esimesest sai legend haridus-, teisest kunstimaastikul.

11L KLASSI ÕPPEKÄIK TARTU ÜLIKOOLI LOODUSMUUSEUMISSE

Berta Leibur, 11L

23. septembri varahommikul kogunesime kogu klassiga koolimaja ette, et sõita avastama TÜ loodusmuuseumi Tartus. Kohale jõudsime 9.52 ning meid jagati kahte rühma. Pool klassist suundus bioloogiaõpetaja Marika Karden-Rauaga uurima kivimeid ja kivistisi. Õpilased said ka aidata juhendajal Islandilt korjatud kivihiinikuid sortida.

Tööd mikroskoopidega jätkus lausa neljaks tunniks. Kella ühe paiku panime arheoloogiameti maha ning suundusime Mart Reiniku kooli lõunastama. Kava nägi ette, et on aeg vahetada teise rühmaga koht ning tutvuda kahepaiksete ja roomajatega. Loengus õppisime tundma maailma (ja ka Eesti) erilisi roomajaid ning kahepaikseid. Saime teada, kes neist on kõige pikem, paksem, mürgisem ja haruldasem. Seejärel kogunesime loodusmuuseumi suurde saali, kus oli väljapanek erinevate loomade topistest, kusjuures paljude ehmatauseks mõned neist lausa liigutasid: ekponaatide hulgas oli ka elusaid loomakesi.

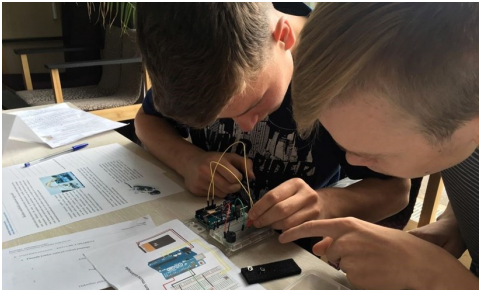
Lõpuks jõudis kätte kõige huvitavam osa – saime näha ja käes hoida päris madusid ja ühte väga armsat maismaakilpkonna. Nii mõnedki meist ületasid end ning võtsid mao kätte või puudutasid teda, kuigi meie hulgas oli ka neid, kes tundsid madudest ilmselgelt rõõmu ega kartnud sugugi. Pärastpoole võisime ise muuseumis ringi vaadata.

Nii kulgeski 11L klassi jaoks õppekäik TÜ loodusmuuseumi. Kogu klassi jaoks oli reis igati tore ja põnev ettevõtmine ning saime veeta koos ühe lõpmata ägeda päeva.

11R TÕRAVERE OBSERVATOORIUMIS

Enely Ernits, 11R

Käisime reedel, 23. septembril Tõravere observatooriumis. Päev töötas tulla pikk ja rohkelt teadmisi pakkuv. Eeldatav tööaeg oli viis tundi. Õnneks nii pikalt siiski ei läinud, reaalklassile omase kiiruse ja nutikusega lõpetasime ülesanded kõigi üllatuseks oodatust palju varem.

Reio Lõiv ja Teodor Manivald Toomik Arduino seadet kokku panemas

Meid jagati erinevatesse rühmadesse ning esimeseks katsumuseks osutus suuremahuline tööleht, mille täitmiseks pidime lugema erinevaid allikaid ja kasutama loovat lähenemist. Ülesandeid oli erinevat laadi – üks pidi palju arvutama, teine luuletust kirjutama. Sellele järgnes uus omamoodi loominguline ülesanne – iga rühm pidi etteantud teema kohta plakati tegema. Neid saab näha füüsikaklassis. Pärast esitasime need oma klassikaaslastele Tõravere observatooriumi auditoriumis. Sellele järgnes kõige huvitavam ülesanne: meile anti Arduino seadmed, mis pidime ise õigesti ühendama. See tehtud, hakkas seade valgusdioodide ja kõlari abil morset edastama. Meie ülesanne oli sõnum dekodeerida. Oli väga tore päev. Soovitame just reaalklassidel külastada Tõravere observatooriumi, sest see asutus avardab silmaringi astronoomia vallas ja annab ka teadmisi satelliitide ja orbiitide kohta.

ABITURIENDID VARGAMÄEL

Martin Paap, 12A

Kui meie, veersekk üle öla (kummisaapad ja muu vara), Vargamäele jõudsime, lähenes kell keskpäevale.

Esimesed sõnad, mis bussist väljudes kuuldavale toodi, kõlasid nagu tagantjärele tarkus ikka: „Pagana külm on! Riideid tulnuks rohkem selga

panna!“ Õpetaja küll hoiatas külma ja märja eest, aga igaüks arvas ise paremini teadvat, mis ja kuidas. Silma jäid vähimõrd ja pastlad. Kõik said kergitada raanda, Krõõda puuämbrit, mis oli tühjaltki niiii raske. Rehielamus olid tingimused ehteestlaslikult askeetlikud: elati hämaras ruumis, pead-jalad koos, igaühel ruumi nii napilt, et tänapäeva privaatsuse ja laiutamisega harjunud inimene kaotaks siin kohe närvid. Vähe sellest – lapsed SEISID laua ääres töötegijate selja taga, isa loata küla peale minna ei võinud, talvel istusid toas, et end ära ei külmetaks. Kambrid ja hoov hoiti puhtad, kuid ennast ja pesu pesti ühes tünnis – järgemööda, samas (!) vees.

Vargamäe eeskamber

Hiljem ehitatud uhkemas elumajas võis näha ajastutruud sisustust, eraldi tuba oli pühendatud „Tõe ja õigusele“. Soovijad said suurmeistriga selfie teha. Tammsaare lähedastest näidati intervjuud õe Martaga, kes laulis Krõõda veart jaalega: „Sink sale proo!“** Marta meenutas, et nende naaber oli samuti teinud krutskeid nagu Oru Pearu. Ka rääkis ta salakäigust (unkaagust), mille kaudu hilja peale jäänud noored koju sisse said, sest uks pandi kokkulepitud ajal kinni ja mingit peolt tulijate pärast voodist tõusmist ei olnud. Ööbi, kus tahad, kas või laudas. Isa ees jäi see sissepääs alatiseks saladuseks.

Tutvunud Vargamäega, suundusime kirikuteele. Kõige enam meeldisid kõrgsoo sügiseseid värvid, mis muutsid looduse müstiliseks, pisikesed rabajärved ning värske õhk, mis tungis kopsudesse. Lõksime täie vaardiga silmalt üle soo Järva-Madise kiriku suunas, õnneks keegi meist omadega rappa ei läinud ja jalgu märjaks tegema ei pidanud. Vargamäe jääb meelde kui raamatust tuttav paik, mida kõik eestlased vähemalt korra külastama peaks.

*Väljend pärineb ilmselt saksa kirikulaulust sing't alle froh (laulgem kõik rõõmsalt).

Pärt Dolenko, 12C

Klassijuhatajad jagasid bussis toidupakid laiali ja pärast seda asusime tee. Umbes 10.45 jõudsime Vargamäele. Giidid lahutasid meid kaheks grupiks ja tutvustasid meile kohalikku eluolu: rehielamut, aita, keldrit, elumaja ja saunikute elupaika.

Hansenite algseks koduks oli korstnata ja muldpõrandaga rehielamu, kuna isa Peeter ei usaldanud puitpõrandaid, arvates, et naised mädandavad need üleliia tihti küürides ära. Elumajas kuulsime Hansenite pere lugu ning kuulasime intervjuud Tammsaare noorema õega, kes tõi välja paralleele romaani „Tõde ja õigus“ ning nende endi elukorralduse ja -seikade vahel.

Pärast ringkäiku võisid kõik, kes soovisid, külakiigel kiikuda. Seejärel saime pisut näksida ning rabamatka jaoks riietuda. Ligi viie kilomeetri pikkusel Järva-Madise loodusrajal nautisime sealset loodust ja saime tunda, kui kiirete jalgadega on meie klassijuhataja. Raba selja taga, astusime taas bussi ning asusime koduteele.

ÕPETAJATE PÄEV

SOOVITUSI

KAJA KENK, VÕRU LINNA AASTA ÕPETAJA 2016:

Kristel Visnapuu, 11H

Film: Eesti filmidest rääkides on mulle viimasel ajal erilise mulje jätnud „Risttuules“, mis on teistmoodi tehtud film. Sisult räägib see 41. aasta küüditamisest ning on minu jaoks väga muljetavaldav. Välismaa filmidest meeldib mulle „Valede labürint“ (ingl „The Labyrinth of Lies“). See 2015. aasta mängufilm räägib sõjajärgsest Saksamaast. Filmis on päris palju kasutatud dokumentaalset materjali. Vahetevahel meeldib mulle ka multikaid vaadata. Ma ei ütle näiteks kunagi ei „Jääajale“.

KOOLIS ON VAHVA, EKS?

Marie Mustmaa, Meeri Emili Mõts, 11H

MARIKA KARDEN-RAUD:

„Koolis on huvitav, koolis on nooruslik, koolis on alati muutusi, koolis saab nalja. Võttes seda kokku, et see ongi vahva, siis ma arvan, et jah, koolis on vahva.“

SILJA OTSAR:

„Jah, koolis on väga vahva. Koolis on noorte inimeste energia, kuigi nad üritavad seda vahepeal varjata. Mulle meeldib see sära ja energia noortes inimestes. Koolis on vaheldusrikas, lõbus ning nalja saab kogu aeg. See on hästi tore. Muidugi ise peab ka nalja tegema. Minu jaoks on kõige tähtsam see nooruslik energia. See aitab endal olla nooruslikum, rõõmsam ja energilisem. Ma ei kujutaks ette, kui ma peaks pensionäridega töötama. Seega õppige õpetajaks! Koolis on

ÕPETAJATE PÄEVAST

Anette Pilt, 11H

UNESCO (Ühinenud Rahvaste Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsioon) lõi õpetajate päeva 1994. aastal, et kogu maailma keskpunktis oleks õpetajate saavutused ja probleemid. Selle tähtpäevaga väärtustatakse ja toetatakse õpetajaid ja nende ametit ning kindlustatakse, et ka tulevikus oleks õpetajate ametikohad täidetud. Õpetajate päeval on oluline roll, näitamaks, kui tähtis on õpetajate panus haridusse ja arengusse. Õpetajate päeva tähistatakse riigiti erinevatel päevadel, Eestis on selleks 5. oktoober. Õpetajate päeva tähistati Eestis juba 1960. aastatel, kuid siis oli see veidi teistmoodi. Õpetajate päev ei olnud seotud mingi kindla kuupäevaga ning tunde lasti anda kõige tublimatel õpilastel. Tundides naljatada ei tohtinud, kuna asendusõpetaja pani päris hindeid päris päevikusse.

Muusika: Mulle meeldib peaaegu igasugune muusika. Ise ma laulda ei oska ning võib-olla ka sellest tingituna kuulan väga erinevaid stiile. Muusika puhul on minu jaoks oluline, miks ja mis eesmärgil ma seda kuulan – kas tahan vaimsalt ja hingeliselt puhata või hakkan tuba koristama. Üsna hiljuti käisin näiteks Kandles rahvusmeeskoori kuulamas. Ühed minu vaieldamatud lemmikud on Queen ja Fredy Mercury ning kui tahan toaseinu väristada, siis kuulan valjult Avenged Sevenfoldi.

Raamat: Minu viimaste aegade eesti lemmikraamat on „Rehepapp“. See köidab mind, sest seal on eestlase olemus väga täpselt ära tabatud. Mark Kurlansky „Salt“ räägib, kui vajalik on inimesele iidsetest aegadest peale olnud sool. Vanad inimesed ütlevad ju alatihti, et kui sõjaks peaks minema, siis üks asi, mis olemas peab olema, on sool. Soola mahakukkumises nähti õnnetuse kuulutajat, teise inimese tundmaõppimiseks tuli koos ära süüa puud soola (16 kg).

Hiljuti lõpetasin „Speeches of World history“ lugemise. See on raamat, kuhu on kogutud tuntud inimeste kõned. Minu jaoks väga omapärane ning raske lugemisvara, kuna iga kõne mõistmine eeldab tausta tundmist.

Reis: Arvan, et kui reisile minna, siis tuleb seal ka midagi näha, mitte ainult ühe pöõsa all pikutada. Mulle endale on erilise mulje jätnud Kataloonia ja

koolivaheajad ja suvi on vaba, see on väga tore.“

ARGO KÄPA:

„Miks koolis on vahva? Eks ikka sellepärast, et koolis on lahedad õpilased. Meil on lahe maja ja ma arvan, et meil on ka väga lahe õpetajate kollektiiv. Meid on vähe ning me saame omavahel väga hästi läbi. Olenemata sellest, kas väljas sajab vihma või lund, on siia tulles alati selline tunne, et paistab päike.“

ULVI KRUUS:

„Jah, ma olen sellega väga nõus. Koolis on iga päev eelmistest erinev. Iga päev tuleb ootamatusi ja see sunnib mõistust hoidma teravana. Noorte inimeste hulgas on tunne, et püsid ka ise noorena.“

VERONIKA POPOVA:

„Koolis on vahva. Mina tootsin välja neli punkti. Esiteks, võimalus töötada noorte inimestega, kes on väga erineva maailmavaatega, andekad, huvitavad, ja meie koolis on tõesti väga toredad

Alates 1990. aastatest on õpetajate päev muutunud vabamaks ja lustlikumaks. Kooli juhtkonda ja õpetajaid mängivad viimase kooliastme õpilased. Tavaliselt on tunnid lühendatud ja toimub ka aktus. Eelnevatel päevadel tunnustatakse ja tänatakse õpetajaid nii piirkondlikult kui ka üleriigiliselt. Alates 2013. aastast toimub Eestis aasta õpetaja auhinnagala „Eestimaa õpib ja tänab“. Tunnustusi antakse välja erinevates kategooriates, näiteks aasta klassijuhata, aasta gümnaasiumiõpetaja, aasta lasteaiaõpetaja. Lisaks jagatakse õpetajatele välja erinevaid preemiaid, üks nendest on õpetaja Lauri preemia. Õpetaja Laur on Oskar Lutsu Tootsi-lugude sarja jutustuse „Kevade“ tegelane, Paurvere kihelkonnakooli õpetaja. Seda preemiat annab välja Arno Tali sihtkapital alates 1994. aastast. Preemia eesmärk on tunnustada ja ergutada maakoolide õpetajaid, kes on hinnatud aineõpetajad, aktiivsed ka klassivälises tegevuses ja loövad kaasa kohalikus kultuurielus. Igal aastal saab tiitli kolm maakoolide õpetajat.

Barcelona, kuhu ma sekundipealt tagasi läheks, Šotimaa ja Norra. Ma väga tahaks sattuda ka paikadesse, kus elavad edasi iidsed tsivilisatsioonid, näiteks Aiasse või Ladina-Ameerikasse. Praegu sihin selliseid punkte nagu Portugal, Island ja Iraan.

Söögikoht: Võrust rääkides on üks minu lemmikuid Katariina kohvik. Reisil olles soovitaksin külastada söögikohta, mis seda piirkonda võimalikult hästi iseloomustaks.

ANNABEL SULG, MÕISAPREILI 2016:

Marleen Kääpakaust, 11H

Film: Minu pikaajaliseks lemmikfilmiks on olnud „Lend“ („Flight“), ilmselt seetõttu, et minu tulevikuplaanid on seotud lennundusega. Filmi peategelaseks on piloot, kes päästab paljud inimesed kindlast surmast. Nii sai peategelasest kangelane. Samas on filmis lahatud nii pere, alkoholi, sõpruse kui ka armastuse probleemi.

Muusika: Ma kuulan väga erinevat muusikat – klassikast rokini. Aastaid on olnud lemmikuks

õpilased. Ma arvan, et nii, nagu õpetajad õpetavad õpilasi, õpetavad ka õpilased õpetajaid. Teiseks, võimalus töötada väga toredate ja rõõmsameelsete kolleegidega. Kolmandaks, toimub väga palju erinevaid üritusi, näiteks jõulupidu ja rebaste ristimine. Väga tore on ka see, et koolis tähistatakse selliseid sündmusi ühiselt, mis teistes asutustes sellisel kujul ei toimu, näiteks Eesti Vabariigi sünnipäev, õpetajate päev ja 1. september.“

ÕPETAJA ON KA INIMENE, EKS?

Stella Mõttus ja Anna-Liis Mägi, 11H

GETRIN VALGE, 10H:

„Noh, eks ta ikka ole jah, aga teistega tuleb ka arvestada. Ta peab aru saama, et õpilased on ka inimesed.“

KEVIN MARKS, 12C:

Kutsus klassivenna Andrease „ANDREAS, TULE SIIA!! Ma ei tea, ta on kass näiteks. Nii et mitte

siiski punk. Minu jaoks on need laulud hea sõnumiga ning rahustava toimega. Sõpradega koos kuulan pigem popmuusikat, õppetükkide tegemise kõrvale klassikat, sest see aitab paremini keskenduda. Muusika on minu (nagu paljude teismeliste) jaoks õhuga samaväärne „aine“.

Raamat: Viimane raamat, mis mulle positiivselt meelde jäi, oli Edvard Munchi elulooraamat. Olen alati suhtunud kunstnikesse väga tavalisel moel – ma tean, et kõigil on omad inspiratsiooniallikad ja põhjused, miks nad sellega tegelevad. Munchi elulugu läks oma erilisusega mulle väga hinge. Pärast raamatu lõpetamist mõistan palju paremini tema teoseid ja elusündmusi, tavaelu.

Reis: Ma armastan reisida ja teisi kultuure tundma õppida, seega suhtun kõikidesse kohtadesse väga positiivselt. Kõige kogemusrikkam reis oli Inglismaale, kus käisin sõbrannaga poolteist aastat tagasi. Lemmikuks pean siiski puhkust Egiptuses, seal sain veeta palju aega oma perekonna ja väga lähedase sõbranna seltsis. 2017. aastaks on plaanitud mitu reisi, milleks olen väiksest peale raha kogunud.

Söögikoht: Armastan ja hindan Jaapani kööki. Kui ma paar aastat tagasi suši proovisin, hakkas see mulle kohe meeldima. Nüüd külastan võimalikult tihti suširestorane. Meeldejäävaim koht on Sushi Panda.

ilmtingimata, kuigi paljud siin on inimesed, siis mõned, nagu näiteks Andreas, on kaslased või koerlased või midagi muud sellist.“

MARTTI SAARME, 11R:

„Ei, või no ikka on jah. Tal on kaks jalga ja kaks kätt, ta hingab ja tal on ainevahetus. Küllap ikka on.“

MARIT RUUDER, 12D:

„Jah, sest tal on ka perekond, mees, lapsed, naine. Põhimõtteliselt tal on perekond ja sellepärast ongi.“

SULO SOE, 10R:

„Jah, minu arvates õpetaja on ka inimene, sellepärast et tema näeb välja nagu inimene ja käitumiselt on õpetaja inimlik, inimese moodi ja täitsa tore.“

Pärt Dolenko Mairi Tikšina, Rene Sulg Karmo Kurvitsana, Kirke Saarnits Annely Hindriksonina ja Evelin Tarro Andri Tallona

MIS TEOKSIL?

REBASTE RISTIMINE

Anette Aim, 11H

Rebaste retsimine on kümnenda klassi õpilaste keskkooli vastuvõtmise riitus, mis üldjuhul toimub sügiskulvisel ajaperioodil. Rebastepäeva traditsioon levis koolidesse 1980. aastatel ülikoolidest, kus uusi tudengeid nimetati rebasteks, kes pärast üleminekuriituse sooritamist said täisväärtuslikeks koolikogukonna liikmeiks. Juba 1632. aastal, kui Gustav Adolf II andis loa Tartu Ülikooli asutamiseks, siis võeti üle ka vastuvõttuseremoonia komme, mis tol ajal oli lihtsalt meeleolukas koosviibimine, kust kindlasti ei puudunud naljad uustulnukate arvel. Kogu rebaste retsimise riitus on abituurimi meele ja fantaasia järgi korraldada, kuid alati tuleks inimlikke piire silmas pidada, et mitte uusi rebaseid liialt ära hirmutada. Päev on alati koosnenud rebaste märgistamisest, seltskondlikest mängudest, rebasevandest ja nende ristimisest ning vahel ka füüsilistest katsetest.

Rebaste ristimine

Rebastepäev toimus Võru Gümnaasiumis 19. oktoobril. Selle korraldamine algas juba kooliaasta alguses. Hakati mõtlema, kuidas võtta vastu uustulnukad ja milliseks kaunistada kool. Stiiliks otsutati pärast pikki arutelusid võtta keskaeg. Sellepärast pidid rebased ja abiturendid panema selga vastava riietuse. Ülesanded panid kokku ning kool kaunistati antud teemal. Päev enne rebaste retsi dekoreeriti mitu erinevat ruumi, kus kümnendikel oli kohustus käia. Otsustati panna proovile rebaste lõhna- ja kompimismeeled, samuti oli palju füüsilisi tegevusi. Peamine tegevus toimus õppetunniväliselt ehk vahetundides ja

klassijuhatajatunni ajal. Päev oli täis uusi katsumusi ja nalja!

Rebaste hommik algas hommikuvõimlemisega, kus nad valmistusid eesolevaks päevaks. Samal ajal maaliti nende näod, et oleks võimalik eristada kerjuseid õukondlastest. Vahetundide ajal pidid rebased osa võtma erinevatest mängudest, neil oli võimalik ka pihtida oma patte. Päev kulmineerus 10. klasside vaheliste võistlustega, näiteks võidu pakuveeretamine, võidujooks, olles samal ajal paarilise jala külge seotud, ning täpsusviskamine.

KIRJANIK KOOLIS — JÜRGEN ROOSTE

Emma-Marie Pihlap, 11H

Neljapäeval, 3. novembril külastas meie kooli vabakutseline luuletaja Jürgen Rooste. Kohtumise jooksul tutvustas luuletaja põgusalt ennast, oma loomingut, luuletuste kirjutamise tagamaid ja luges ette nii enda kui ka teiste tuntud loojate tekste.

Kohe paelus pilke poeedi ebaharilik välimus: ta kandis seljas musta sügava väljalõikega särki, vasakus kõrvas rippus kõrvarõngas. Tema juttu oli algul üsna keeruline hoomata, kuna teemad vahetusid järskude hüpetega. J. Rooste rõhutas, et luuletamist ei saa tema puhul pelgalt hobina määratleda – see on elustiil.

Meelde jäi luuletaja pilkav suhtumine diktatuuri ja „suurtesse juhtidesse“. Jürgen Rooste enda

Jürgen Rooste

teostest peegeldus isikukultusevastatus ja mässumeelsus. Lisaks oma loomingule tutvustas ta teiste seas ka Lydia Koidula, Juhan Liivi, Leelo Tungla ja meie kooli eelmisel aastal külastanud koreograafi, tantsija ja luuletaja Sveta Grigorjeva värssse.

Tekstid olid Roostel kaasa võetud arvutiusku põlvkonna jaoks üsna ebatavalisel viisil: lahtistest

lehtedest patakana. Luuletaja enda sõnutsi oli ta tulnud kohtumisele täiesti ette valmistamata, ometi suutis ta luua meeldiva õhustiku ja saavutas publikuga teatud sideme, mis eelmisel aastal meie kooli külastanud kirjanike puhul vajaka jäi. Väga hariv ja huvitav kohtumine oli.

KOHTUMINE CONTRA JA AAPO ILVESEGA

Annabell Dontsov ja Keiu Puusepp, 11H

7. detsembril külastasid meie kooli Contra ja Aapo Ilves. Meeleoluka etteaste jooksul esitasid laulvad luuletajad ennekoike omaloomingut, sõnaliste ja muusikaliste palade vahele põimisid nad tõestisündinud lugusid ja osavalt teostatud reklaami. Enamik kuuldest pani küll naerma, aga mõni lugu vapustas päris korralikult, näiteks Karupoeg Puhhi oma „rikkus ära Annabelli lapsepõlve“, nagu poeedid juba ennustasid.

Põnev oli vaadata ka seda, et kuigi Contra pole just virtuoos, nautis ta laval olemist ja laulmist täiel rinnal. Kohtumise lõpus oli võimalik soetada Aapo Ilvese plaat, mida autor etteaste hingetõmbepauside ajal ise kõvasti reklaamis. Luuletajatega kokkusaamine oli põnev kogemus,

Aapo Ilves ja Contra

pakkudes nii meelelahutust kui mõtlemisainet. Naer on tõepoolest kasvatusvahend.

QUANTUM

Hardo Aste, 11R

Reedel, 25. novembril peeti Võru Gümnaasiumis võistlust Quantum, millel osalesid Kagu-Eesti riigigümnaasiumid, täpsemalt Võru, Valga ja Põlva riigigümnaasiumid. Selle korraldamiseks valmistasid meie matemaatika-, füüsika, keemia- ja bioloogiaõpetajad ette igat sorti huvitavaid ülesandeid, mida pidime kolmestest rühmades

lahendama. Grupid ei võistelnud oma kooli eest, vaid kõikides oli üks õpilane eri koolist ja klassist.

Võistkond ülesandeid lahendamas

Päev algas aulas, kuhu kogunesid kolme kooli õpilased ja õpetajad. Kui päevakava sai selgeks, suundusime matemaatikaklassi, kus rühmaliikmed tutvusid omavahel ning pärast lühivestlust algas võistlus. Pärast 45-minutilist ajude ragistamist saime natuke puhata, siis algas bioloogiaosa. Küsimused olid kõige-kõige kohta Eestis: pidime teadma loomaliike, tundma südame ehitust ja geneetikat.

Bioloogiale järgnes keemiaülesannete kogum. Saime luua fosforhappe molekulaarmudeli, teha katseid erinevate hapete ja vedelikega ning proovida kätt muu teemasse sobivaga. Kui kirjalik töö tehtud, riietusime soojalt ja jalutasime külalistega õues, kuniks õpetajad kontrollisid meie tööd. Päeva viimaseks osaks – autasustamistseremooniaks – kogunesime taas aulasse.

Kõik osalejad said diplomi ja iga aine parimad grupid said lisaks teaduskeskuselt AHHA kingitused.

UUSI HORISONTE LUUES

Egle Raud, 11L

26. novembri kodanikupäev on oluline kõikidele eestimaalastele ehk Eesti riigi kodanikele. Tähistamaks kodanikupäeva, toimus 30. novembril Võru Gümnaasiumis samanimelise päeva debatt „Luues uusi horisonte“. Väitlejaid juhendasid õpetajad Merle Sulg, Vesta Pille ja Kaja Kenk

(JÄTKUB 6. LK)

MISA VIKTORIIN

Joonatan Huma, 11H

Alates 2003. aastast on Integratsiooni ja Migratsiooni SA Meie Inimesed (MISA) igal aastal korraldanud veebipõhise kodanikupäeva viktoriini, mille eesmärk on süvendada noorte teadmisi Eesti Vabariigi põhiseaduslike institutsioonide, inim- ja kodanikuõiguste,

vabaduste ja kohustuste ning Euroopa Liiduga seonduva osas. Parimad vastajad selgitatakse seitsmes kategoorias – eesti ja vene õppekeelega üldhariduskoolide 5. ja 6. klasside, 7.–9. klasside, gümnaasiumiastme ning kutsekoolide õpilaste osas eraldi. Auhindu lubatakse ka suurima osavõtjate arvuga koolidele. Sel aastal osales 5287 õpilast. Vastata tuli 50 küsimusele, maksimaalne saavutatav punktisumma oli 59. Võru Gümnaasium saavutas

riigigümnaasiumide arvestuses I koha, olles järgmisest riigigümnaasiumist 100 õpilasega ees, ja eesti õppekeelega üldhariduskoolide arvestuses auväärsse III koha. Meie kooli 248 õpilasest osales 231 (93%). Raimond Vink (12D) ja Richard Kuklane (10R) jagasid 36.–37. kohta (48 punkti), Võru maakonnas said nad vastavalt 2. ja 3. koha, kuna Raimond sai töö kiiremini valmis – see ka luges.

ÕPETAJA KAJA KENK LUBAS, ET JÄRGMISEL AASTAL TEEME MISA VIKTORIINI UUESTI. SELLEKS ET TÄNAVUNE TULEMUS ÜLETADA, TULEB LAIENDADA SILMARINGI, TUGEVDADA LOOGILIST MÕTLEMIST, TREENIDA FUNKTSIONAALSET LUGEMIST JA LIHVIDA TEHNILISI OSKUSI.

PARIMAD TULEMUSED

10H Epp Piia Pikk (45 p), Loretta Aganits, Tanel Kerge, Linda-Loora Pruuli (44 p)

10L Anete Aasa (45 p), Mai-Brit Soome (43 p), Raido Kiss (41 p)

10R Richard Kuklane (48 p), Jakob Kuslap (45 p), Steven Kasuk, Karolin Ossip (44 p)

11H Annabell Dontsov, Karmen Maat, Anette Pilt (44 p)

11L Teet Muiste (42 p), Martti Klemets, Kirke Laanemaa, Hain Zuppur (41 p)

11R Enely Ernits, Kadi Kuus, Raido Zopp (44 p)

12A Kättriin Mee (46 p), Martin Paap, Gregor Ploom (40 p)

12C Hannaliis Luts, Eliise Mälton (42 p), Rene Sulg (41 p)

12D Raimond Vink (48 p), Liis Kikas, Evelin Tarro (46 p)

MISA VIKTORIINI KLASSIDE KESKMISED TULEMUSED

JÄTKUB „UUSI HORISONTE LUUES“

Meeleolukat debatti juhtis Võru Kreutzwaldi Gümnaasiumi vilistlane Sander Lebreht. Üritus algas kell 14.40 ning kestis ligikaudu poolteist tundi.

Esimesena said sõna kümnendikud teemal „Võru Gümnaasiumi 10. klassi õpilased on tervisliku ja sportliku eluviisiga noored“. Loodussuunda esindas Ivo Allas, reaalsuunda Karoli Kivi ning humanitaarsuunda Tanel Kerge. Viimane osutus ka kuulajaskonna aplausi valjuhäälsuse ning

kestuse põhjal väitluse võitjaks. Kümnendike arutelu kulges üldjoontes rahulikult ning erilisi vastuväiteid kellelgi polnud.

Kui 10. klassid pigem hoidusid sõnasõjast, kaitsesid 11. klassi esindajad kiivalt enda seisukohti ning andsid kaasvõitlejatele vastulööke. Teemal „Võru Gümnaasiumi 11. klassi õpilased on viisakad ja vastutustundlikud noored“ väitlesid klasside esindajad Martti Saarme reaal-, Egle Raud loodus- ning Marcus Mürsepp humanitaarsuunast. 11. klassi koosseisus osutus võitjaks Marcus Mürsepp.

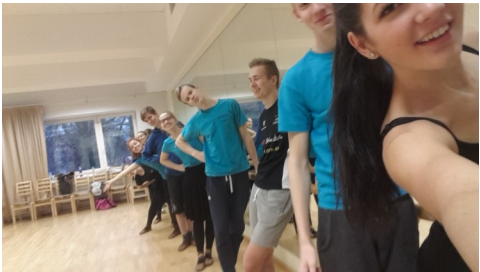

Martin Paap, Kevin Marks ja Markus Lensment

Viimane, kuid sugugi mitte vähem oluline teema, mille üle väitlesid 12ndikud, oli „Võru gümnaasiumi abiturientid on mitmekülgselt haritud noored“. 12C klassi esindas Kevin Marks,

tüdruk“. Algul tundus, et sellest ei tule midagi välja, kuid kui olime paar päeva harjutanud, oli tants lihtsam kui kunagi varem.

Lisaks „Törksale tüdrukule“ õppisid tüdrukud ära ka „Soome polka“, mis oli nii hoogne, et tüdrukud jõudsid tantsu lõppedes vaevu püsti seista. Reedeks õppisime tantsu, mis tuli meil ette kanda esimese advendi ajal Võru linna jõulutulede süütamisel. Tants oli omapärane ning põnevust lisas seegi, et pidime kasutama tantsimise ajal LED-küünlaid. Kui meil jäi proovide lõpust vaba aega, harjutasime ka 2017. aasta tantsupeo tantse, sest ülevaatus on ukse ees ning

Rahvatantsurühm Hopser

tantsupeolt kõrvale jäämine ei tule kõne allagi.

Nädal möödus rõõmsalt. Kuigi jalad andsid hommikuti tunda, ei hoolinud me sellest ja tantsisime täie hooga edasi. Viljandis oli samuti tore esineda. Kuigi publikut oli vähe, andsime

LAAGER MIINA HÄRMA GÜMNAASIUMIS

endast parima ning nii saigi kiire ja hoogne valikanete nädal läbi.

Marianne Kobin ja Reili Jäädmaa, 11H, Teet Muiste, 11L, Rene Mõttus ja Kaisa Kahre, 10H

Võru Gümnaasiumi rahvatantsurühm veetis ühe toreda nädalavahetuse Miina Härma Gümnaasiumi rahvatantsurühmaga. Vastuvõtt oli äärmiselt soe ja sõbralik. Härma poisid aitasid kanda kotte ja saatsid meid meie tubadesse, neiid tervitasid meid äärmiselt südamesooja naeratusega. Seejärel kamandas teise rühma juhendaja Anita kiiresti riideid vahetama ja rutuga saali, kus alustasime tutvumismängudega, seejärel hakkasime agaralt sooja tegema. Ettevalmistused tehtud, alustasime tõsise sussi sahistamisega. Üks tants oli Härmatise õpetada ja teine meie. Tuleb tõdeda, et olime vähemalt enda arvates osavamad. Higist ja pisaraist läbimärgade, kuid siiski rõõmsatena suundusime aulasse, kus toimusid rebaste ristimine, teatejooksud ja erinevad tantsumängud. Rebaste ristimise võtavad kokku sellised märksõnad nagu aeroobika, kosmonaudid, plank ja vanne. Samuti said rebased pärast alandlikkuse ja sõnakuulekuse töötamist tantsupiibliga pähe ja pastlaga vastu tagumikku, et teooria meelde jääks ja pastel soojaks saaks.

Peale tantsumänge olime vabad. Osa meist jäi saali jalgpalli ja hokit mängima, ülejäänud läksid Tartu linna avastama. Kõigil oli väga lõbus õhtupoolik. Peale keskööd veedeti aega kaarte mängides ja niisama jutustades. Magama heideti

12D klassi Markus Lensment ning 12A klassi Martin Paap. Kevin Marks kaitses enda seisukohta tulihingeliselt, kuid pidi siiski alla vanduma Markus Lensmentile, kellele elas publik kõige innukamalt kaasa.

Iga klassi esindaja sai tänutäheks osavõtu eest šokolaadi ning tasuta pääsme Võru Kandle vabalt valitud kinoseansile. Kõik debatil osalenud said rikkamaks mõnegi kogemuse ning emotsiooni võrra.

varahommikul külakuhja, kuna mõned olid magamisasjad maha unustanud ja kõik teavad, millise nipiga keiserpingviinid ellu jäävad. Saime vaevaliselt 9 ajal üles ning suundusime sööma. Hoolimata sellest, et olime vähe maganud, olime rõõmsad ning suundusime tantsusaali, et uue päevaga algust teha ja vajalikud tantsud ära õppida. Võimlemise asemel mängisime ringmängu, siis alustasid tüdrukud iseseisvalt rätitantsu õppimist. Samal ajal harjutasid poisid teises saalis õpetajatega tokitantsu. Kui olime

Rahvatantsulaager Miina Härmas

juba piisavalt higistanud, esitasime üksteistele uhkusega õpitut, kuulasime kiitusi ning tegime läbi varem õpitud tantsud.

Sellega oligi laager põhimõtteliselt läbi ja võisime taas kord tõdeda, et meie kollektiiv on super ja ka juhendaja Anne Tolk parim, tänu temale see vahva nädalavahetus võimalikuks sai. Asjad olid meil juba pakitud ning asusimegi

RAHANDUSLIK KIRJAOSKUS I

koduteele. Miina Härma Gümnaasiumi tantsijad lehvitasid meile lõbusalt ja soovisid head koduteed.

Tanel Tamm, 11L

Valikkursust „Rahanduslik kirjaoskus I“ juhendas Andrus Reeder – väikeettevõtja ja visionäär, kellele meeldib pidev edasiliikumine ja areng elus, mistõttu tõmbab ja lükkab ta ka teisi enda ümber edasi pürgima, avastama ning katsetama. Ta soovib õpetada inimesi juba varajases eas rahaga õigesti ringi käima, säästma ja looma harjumusi, mis annavad eeldused teha tulevikus rohkem tarku otsuseid. Kursus „Rahanduslik kirjaoskus“ on välja kasvanud tema enda läbielamistest rahaga ümberkäimisel ning ta soovib noortele edasi anda põnevaid vaatenurki, huvitavaid saladusi ja teed rajavat out-of-box-mõtlemist, mis lisab julgust erineda teistest, mõelda oma peaga ja nii ise elu suunda valida.

Valikkursus algas esmaspäeval, 21. novembril kell 8.30 ning lõppes kella 14 paiku. Esimesel päeval tutvustas juhendaja tulevasi ülesandeid, rääkis enda elust ning plaanidest. Seejuures proovis ta arendada õpilastes ettevõtlikku eluhoiakut ning probleemides pigem lahenduste nägemist kui neile allavandumist.

Teisel päeval, 22. novembril lugesime raamatut „Rikas isa. Vaene isa“, mille pidime jõudma kursuse lõpuks nii kodus kui ka koolis lugedes läbi töötada. Samuti koostasime isikliku rahavoo tabeli. Kolmandal päeval, 23. novembril käisime Georgi hotellis, kus oma edust ja edu saladustest

VALIKAINETE NÄDAL

TEEME MUUSIKAT I. KONTSERTKAVA FILMIMUUSIKAST

Raina Luht, 11L

Valikainete nädal pärast pingutust nõudvat arvestuste nädalat on õpilaste jaoks justkui hingetõmbemoment ning mõnus vaheldus klassiruumi argipäevale, mistõttu on see väga vajalik nii õpilastele kui ka õpetajatele.

I perioodi muusika valikkursuse teemaks oli filmimuusika, mis tähendas, et kõik õpitavad lood pidid pärit olema mõnest filmist. Muusika valikaine hakkas pihta tegelikult juba palju varem kui teised valikkursused, kuna lugude õppimine ja harjutamine võttis omajagu aega ning nädalaga kõiki neid laule selgeks ei saanuks. Õpilased said ise valida, mis stiilis või mis filmist laulu esitada, ning seejärel pidid nad kokku panema grupi, kellega lugusid esitada, ja välja mõtlema, kuidas lugu publikule ette kanda. Enamik ideedest oli sündinud juba varem, enne muusika valikaine algust, kuid nädala jooksul lisandus uusi ettepanekud, kuidas midagi teha või muuta. Oli hea, et õpilased said palju ise valida ja otsustada, mida teha, ning õpetaja suunas neid ja andis soovitusi, kuidas midagi paremaks teha või muuta.

Peale soololugude õppisime selgeks ka ühe võimsa ühislaulu, mis oli minu arvates selle valikaine kõige vägevam number ning mida oli mõnus ja nauditav teha, kuna sinna juurde käis ka lavaline liikumine, mis andis loole väga palju juurde, ja tantsuliselt jõuab tavaliselt ka sõnum publikule kiiremini kohale.

Popurri „Sister Act“

Lisaks lugude õppimisele täitsime ühe gruppidevahelise loomingulise ülesande. Nimelt pidime tegema käepäraste vahenditega filmilõigule või muusikavideole taustaks helisid, häälsusi, ise laulma või pilli mängima, mis osutus alguses väljakutseks, kuid tulemus oli siiski suurepärane ning kõik osalejad said selle ülesandega väga hästi hakkama.

Valikaine kulmineerus vägeva kontserdiga, kus tulid esitamisele kõik nädala jooksul ja enne seda õpitud lood ning loomingulised ülesanded. Kontsertkava oli väga mitmekesine ja huvitav, täis erineva kontrasti ja iseloomuga laule, mida publikul oli põnev ja mõnus kuulata, kuna kavas oli nii rahulikke, naljakaid, tõsiseid kui ka tempokaid lugusid.

Muusika valikkursuse eesmärkideks on kindlasti

propageerida elavat muusikat, arendada esinemis-, suhtlus-, eneseväljendus- ja koostööoskust muusika ning muusika analüüsimise ja tõlgendamise kaudu. Minu arvates sobib see kursus eelkõige nendele, kes tahavad saada juurde julgust ja vabamat olekut esinedes, ning loomulikult ka kõikidele nendele, kes tunnevad tõsisemat huvi muusika vastu.

PRAKILINE KEEMIA

Hanna-Lisete Helekivi, 11L

Valikaine „Praktiline keemia“ hõlmas nii matemaatikat ja füüsikat kui ka bioloogiat ja geograafiat. Kursuse põhieesmärgiks oli kujundada laboratoorsete töödega õpilastele vajalikke vilumusi. Tegemist oli äärmiselt põneva ja lõbusa valikkursusega, mis arendas eelkõige meie teadmisi keemia vallas, kuid ka meeskonnatööoskusi. Valikainet juhendas õpetaja Ulvi Kruus.

Kursus kestis viis päeva, millest kolmel tegime koolis erinevaid katseid ning järgmisel kahel päeval töötasime iseseisvalt kodus. Kolm koolis veedetud päeva olid küllaltki pikad, kuna pidime valmis saama ligi 16 katsega. Jõudsimme läbi teha 13. Igaks katseks ja analüüsiks kulus umbes 1,5 tundi. Oli ka katseid, mis võtsid vähem aega. Kahel kodupäeval koostasime õpitu kohta esitluse, mis kirjeldas tehtut ning andis ülevaate, mida selle katse kohta või abil õppisime. Hiljem saatsime esitluse juhendajale, kes andis meile tagasisidet ning pani hinde. Tunnid olid väga põnevad ja igat katset oli huvitav jälgida, eriti kui tegu oli värvuste muutumisega.

Soovitan valikainet „Praktiline keemia“ soojalt. Tegime tundides tõsist tööd, aga sai ka palju

Praktilise keemia valikaine ühe katse tulemus

nalja. Kartma ei pea samuti midagi. Iga küsimuse puhul on juhendaja mõistev ning aitab abivajajat. Kursusel osalejad õppisid palju huvitavat laboratoorsete tööde kohta, mis tulevad ka edaspidises elus kindlasti kasuks.

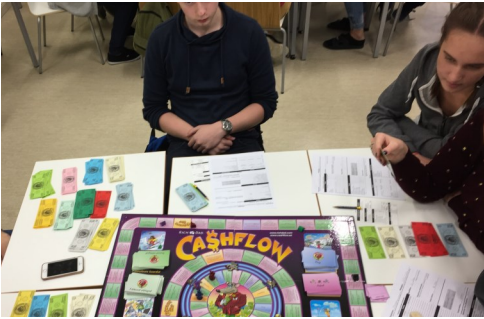
RAHVATANTS

Teet Muiste, 11L

Rahvatantsutunnid olid Kandle kultuurimajas. Valikaine eesmärgiks oli õppida erinevaid tantse, tantsuliigutusi ning saada esinemiskogemust rahvatantsijana. Treeningpäeva alustasime soojendusega, tavaliselt oli selleks kas ringimäng või jalaviibutused poomi najal. Edasi läksime juba hoogsamalt ning õppisime tantsu „Tõrges

meiega vabalt ning vastas meelsasti meie küsimustele.

Viiendal päeval ehk reedel, 24. novembril käisime kompetentsikeskuses Tsenter. Meile tutvustati kohapeal olevaid masinaid ning erinevaid võimalusi, kuidas neid kasutada. Päev lõppes hoogsa „Cashflow“ mängimisega.

„Cashflow“

Võimalus oli investeerida ka Andrus Reederi mööblifirmasse. Vabal valikul sai igaüks 15 eurot mööblifirma aktsiatesse investeerides aimu, kuidas seda teha. Selle summa peaksime tagasi saama aasta lõpuks.

ELU KÄSIRAAMAT

Kristin Munski, 11H

Valikainete nädala raames toimus valikkursus „Elu käsiraamat“, mille viis läbi Võru Metodisti kiriku pastor Kaupo Kant. Nädala jooksul lugesime piiblit, kuulasime õpetaja tõlgendusi ja arutlesime teemadel, millest piibel rääkis. Põhjalikumalt käsitlesime vana testamenti, uue testamendi jaoks jäi vähem aega. Nädala teisel

poolel käisime õppereisil Tartu Jaani kirikus, Tartu Kristlikus Risttee Koguduses ja Võru Ekaterina kirikus. Küsides paarilt kaasõpilaselt, mis neile selle nädala juures kõige rohkem meeldis, sain ühise vastuse, et selleks oli õppereis. Kohati tekkis tunne, et õpetaja proovib meid panna uskuma neid lugusid. Usk on keeruline teema ja piiblit on raske õpetada, ilma et ise usuksid seda, aga oleks tahtnud tundides rohkem õpetaja objektiivsust. See valikkursus avardas silmaringi, kuid eeldasin erapooletumat käsitlust.

RAKENDUSTE LOOMINE

Robi Zuts, 11R

Õpetajaks oli meie arvutiõpetaja Krista Kõlli-Raud. Kursus kestis nädal aega ja iga päev oli umbes neli tundi. Nädal algas programmi ja õppekeskkonna tutvustusega. Saime tuttavaks veebilehega Hitsa Moodle, kuhu laekusid nädala jooksul kõik meie ülesanded. Lehel olid õpetaja enda tehtud videod, mille järgi tegime vajalikke ülesandeid. Saime ka tuttavaks programmiga Scratch, mis on blokkidepõhine programmeerimiskeskond. Nädal sujus kiiresti ja mõni töö valmis ka kodus, et tunnis lihtsam oleks.

Reedeks pidi valmima meie endi mäng, milles pidi olema liikumist, tasemeid ja ka punktide arv. Minu mängu nimeks sai „Space jump“, mis on platformer-tüüpi mäng, milles peab läbima takistusi ja liikuma ühelt tasandilt teisele, et kosmosest ära põgeneda.

JÕULUERI

Martti Klemets, Tristan Krillo, Kristo-Davo Kons, 11L

Jõulude päritolu

Eesti tänapäevases jõlukombestikus on liitunud kolm traditsiooni: Põhjala talvine pööripäev, kristlik Jeesuse Kristuse sünnipäev ning Lääne tarbimisühiskonna kommertsjõulud. Jõulud olid pühade ajaks ka enne Jeesuse sündi. Aastasadu märkisid jõulud Põhja-Euroopa rahvastele talvist pööripäeva ja päikese taassündi valguse ja soojuse andjana.

Muistsete rahvaste elus mängis olulist osa aastaaegade vaheldumise rütm, mistõttu pidasid nad kinni uskumustest ja rituaalidest. Mõistes, et talvine pööripäev on tõesti aasta pöördepunkt ja et päevad muutuvad pikemaks, ilm soojemaks ning maa ärkab uuele elule, tänasid nad pidutsedes jumalaid, kes sellise asjade käigu tagasid.

Sõna „jõulud“ on vanaskandinaavia päritolu, sel ei ole midagi ühist kristlusega. Skandinaavias nimetati talviseid pühasid nimega jul, inglise keeles Yule, tänapäevane sõna Christmas pärineb keskaegsest kristlikust kultuurist (vanainglise keeles Cristes Maesse) ja tähendab Kristuse missat.

Jõuluvana sünnilugu

Kõige sagedamini kujutatakse jõuluvana kõhuka heatahtliku vanamehena, kellel on ees kohev valge **JÕULUVANA VÄLISILME KUJUNES VÄLJA COCA-COLA REKLAAMIDEST** habe, peas punane teravatipuline tutiga müts, seljas punane valgest karusnahast krae ja kätistega mantel ning kaasas kott kinkidega. Jõuluvana niisugune välisilme kujuneski üldiselt välja 19. sajandil ning seda kuvandit aitasid jäädvustada Coca-Cola reklaamid.

Jõuluvana traditsioon on aga saanud alguse legendidest püha Nikolause kohta, samast

Jõuluvana Argo Käpa ja Ulvi Kruus

pärineb ka tegelaskuju Ameerikas levinud ingliskeelne nimi Santa Claus. Eestis kutsuti varem jõuluvana jõulusokuks. Nõukogude võimu ajal asendas teda aga välimuse poolest igati sarnane näärivana.

Uuem rahvusvaheline traditsioon kujutab jõuluvana sageli liikumas lendava saaniga, mida veavad põhjapõdrad. Kingid poetab ta majadesse korstna kaudu.

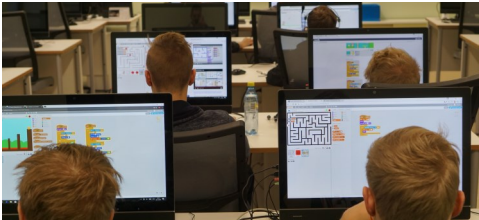
Eesti kombestikus külastab jõuluvana (st jõuluvanaks kostümeeritud isik) tavaliselt kodusid ning soovib, et kingisaajad loeksid vastutasuks jõulusalmi või esineks muul viisil. Sõnakuulmatute jaoks võib jõuluvana vöö vahel kanda vitsakimpu. Jõuluvana kodu öeldakse asuvat Põhjanabal.

Esimene jõulukuusk

Kuuldavasti oli esimene jõulukuusk Strafsburgis juba 1604. aastal. Poeet ja teoloog Martin Luther olevat kord rännakul pimedas tähistaevas all häämastunud taeva säravate silmade hiilgusest.

Koju jõudnud, läks Luther ligemasse metsa ja tõi koju väikese puukese, mille

ta ehtis küünaldega. Ta kutsus lapsed kuuse juurde ja seletas neile, et need väikesed küünlad on taevatähed, mis on inimestele väga lähedal. Töö jutukene andis hiljem meeoleolu ühele Saksa kunstnikule, kes maalis kujuka pildi sellest, kuidas Lutheri perekond on kogunenud jõulukuuse ümber. Sellest sai alguse jõulukuuse tuppatoomise komme.

Rakenduste loomine

Jäin valitud kursusega vägagi rahule, sest see andis mulle arusaama mängukoodi toimimisest ja selle kirjutamisest. Programm oli küll päris algeline ja tundus kohati lapsik, kuid sellega sai esialgse pildi erinevatest võimalustest. See on tasuta ja sellega saavad kõik oma õppimist alustada. Iga huviline võib külastada Scratchi keskkonda internetis. Nendele, kellel on tõsisem huvi, soovitান kindlasti ise valikkursust proovida, sest kunagi ei tea, millal võivad sellel omandatud oskused kasuks tulla.

VÖRKPALL

Eliisa Raag, 11R

Võrkpalli valikkursus hõlmas tutvumist võrkpalli ajalooga ning ülevaadet võrkpalli määrustest, kohtunikutööst ja praktilisest tegevusest. Tunnid toimusid Võru Spordikoolis. Kursus algas teoreetiliste tundidega, mis kestsid esmaspäevast kolmapäevani. Kursuse lõpus tegime võrkpallimääruste testi, mille sooritasid kõik osalenud edukalt. Teooriatundidele järgnes praktiline töö võimalas.

Esimeses teooriatunnis rääkis õpetaja Argo Käpa

lühidalt võrkpalli ajaloost. Oli huvitav teada saada, millal ja kus võrkpall üldse alguse sai. Järgnevalt võtsime läbi võrkpallimäärused. Saime teada mänguala mõõtmed ja joonte tähenduse väljakul, mängijate asetuse platsil ning mängijate õigused ja kohustused. Põhjalikult rääkisime libero-mängijast ja tema õigustest. Lisaks rääkis õpetaja meile mängu käigust, olukordadest ning ka käitumisnõuetest ja väärkäitumisega kaasnevatest trahvidest. Samuti saime ülevaate kohtunike tegevusest.

Tristan Krillo rünnakul

Praktiline tegevus ehk võrkpallimäng algas soojendusega. Seejärel mängisime söötu ning tegime erinevaid harjutusi. Pärast harjutusi ja soojendust läksime võrgule lööma ning harjutasime ka servi. Päeva viimase osana mängisime võrkpalli. Kursuse viimasel päeval oli õpilaste võistkondadevaheline turniir, mille kohtunikuks oli üks kursuslastest.

Esimesel päeval ei edenenud mäng kuigi hästi, kuid mida päev edasi, seda pingelisem oli mäng. Kursuse lõpuks oli näha õpilaste arengut nädala aja jooksul nii teoorias kui ka praktikas.

looduklassidele laulud ja reaalklassidele luuletused.

5. detsembril tutvustati klasside esindajatele jõulupeo formaati ning loositi igale klassile oma ülesanne.

10H – „101 dalmaatsia koera“

11H – „Jack Frost“

12C – „Visa hing“

Õpetajad – „Elf“

10L – „It's Beginning to Look a Lot Like Christmas“

11L – „Santa Shake“

12A – „Shake up Christmas“

10R – „Lehm läks lakka rehele“

11R – „Põialpoiss ja päkapikk“

12D – „Kuidas leiti jõulupuu“

Shake Santa Shake (11L)

Jõulupeole kogunes ligi 200 õpilast! Õhtujuhid Kadi Võro ja Joosep Ivask korraldasid ka lustlikud mängud – kuulujutu ja piparkookide paariskaunistamise. Klassitiimi koostöös valmis isikupärane glasuuritud piparkoogiklassijuhataja. Lisaks kostitati peolisi suupistete ning muusikapaladega. Samal ajal, kui aulas kestis meeleolukas trall, tõid päkapikud meie headele lastele klassi kommipakid.

PIPARKOOGI-TOORJUUSTUKOOK (KÜPSETAMATA)

PÕHI:
150 g piparkooke
50 g võid
Täidis:
400 g toorjuustu, toasooja
200 ml vahukoort
100 ml / 50 g suhkrut
1/4 pakki piparkoogimaitseainet (Santa Maria)

KATE:
50 g piparkooke
Vahukoor

VALMISTAMINE:

Purusta piparkoogid köögikombainis. Sulata või ning lisa purustatud piparkookidele. Suru segu lahtikäivasse koogivormi (mina kasutasin 24 cm vormi). Pane koogivorm külmikusse.

Mikserda toorjuust suhkruga. Teises kausis vahusta vahukoor. Sega vahukoor toorjuustusegule (ära kasuta mikserit!). Lusikaga segades sega ka sisse piparkoogimaitseaine. Vala segu koogivormi ning lase külmias taheneda 4-5 tundi. Enne serveerimist kaunista kook purustatud piparkookidega ja vahukoorega.

Mai-Brit Soome, 10L

Võru Gümnaasiumi 2016/2017. õa ajaplaan

	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	K	N	R	L	P	E	T	
Jaauaar							1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	
Veebruar			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28								
Märts			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31					
Aprill						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
Mai	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							
Juuni				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30					
Juuli						1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31		
August		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31						

Nädalavahetus
Vaheaeg, riigipüha
Valikkursuste nädal
Arvestuste nädal
Järelarvestused

Õppenõukogud
30.08, 08.12, 16.03, 20.04, 08.06, 19.06, 29.08
Õppenõukogu kavandatud päevakorrad on toodud kooli veebilehel www.voru.edu.ee

* Jooksvate hinnete põhjal välja pandud kursusehinnete järele- /ümbervastamine toimub hinde teavitamise hetkest 10 tööpäeva jooksul (arvestuste nädalal ja valikainete nädalal)

* 12. klassi õpilaste täiendav õppetöö kestab kuni 07.06

Õppeperioodid
I periood: 1.09-27.11
II periood: 28.11-5.03
III periood: 6.03-9.06

Arvestused
14.-18.11
13.-17.02
22.-26.05

Valikkursused
21.-25.11
27.02-3.03
29.05-2.06

Koolivaheajad
22.10-30.10.2016
23.12.2016-8.01.2017
18.-26.02.2017
8.-16.04.2017
10.06-31.08.2017

11. klasside UPT
03.10 - teema ja juhendaja valimine
01.12 - meetodika, töö kava
01.03 - töö esialgse versiooni esitamine
01.04 - töö versiooni esitamine õppejuhile
Aprillikuu lõpp - eelkaitsmine
19.05 lõpliku töö esitamine kaitsmiseks
2.06 - retsensiooni esitamine
06.-07.06 - kaitsmine

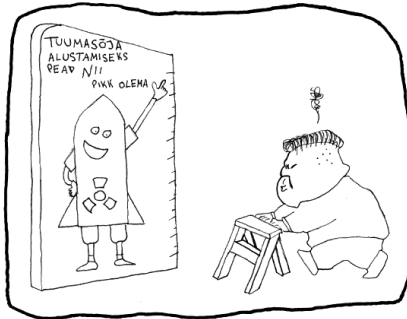
Järelarvestused*
(tavalised koolipäevad, va 12.-16.06)
24.11-2.12, 2.-10.03
1.-7.06, 12.-16.06 (täiendav õppetöö*)

12. klasside lõpuksamid
eesti keel (kirjalik) - 24.04
inglise keel (kirjalik) - 02.05
inglise keel (suuline) - 3.-5.05
matemaatika (kirjalik) - 12.05
koolieksam - juuni algus

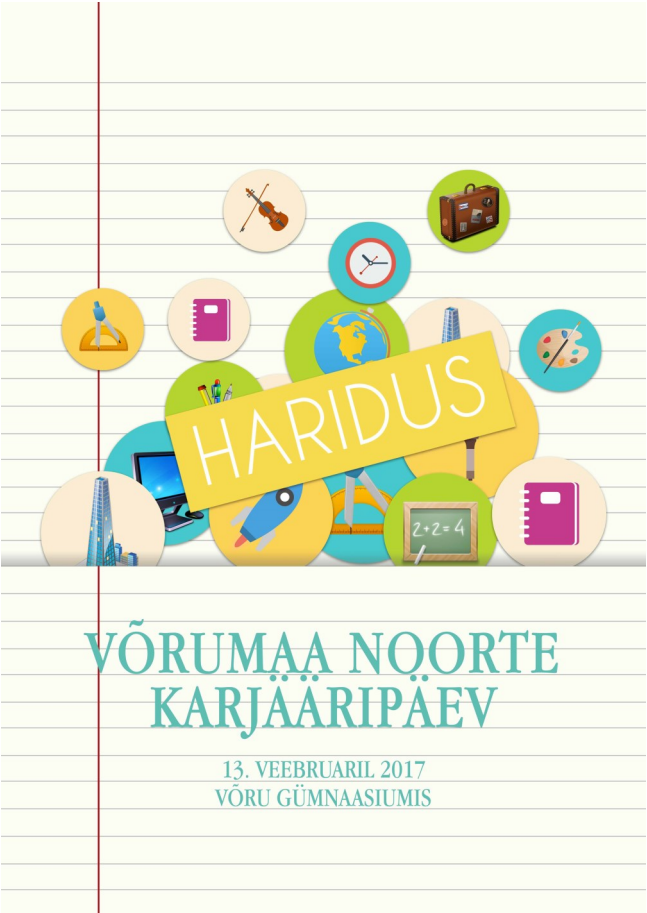
Olulisemad üritused:
9.01 kooli nimepäev
20.01 kooli uusaastaball
10.02 sõbrapäev
17.02 EV aastapäeva aktus (enne selle päeva arvestusi)
3.03 muusikali esietendus (Kandles)
11.03 avatud uste päev (kell 11:03)
20.04 12.kl tutipäev, viimase koolikella aktus (10.-11. kl toimuvad tunnid)
11.05 spordipäev
16.05 parimate õpilaste ja nende juhendajate vastuvõtt (kl 18.00)
8.06 osaluskohvik (10.-11. kl õpilastele, õppetunde ei toimu)
9.06 õppeaasta lõpuaktus (10.-11. kl õpilastele, õppetunde ei toimu)
21.06 12. kl lõpuaktus (kell 12.00 kooli siseõues)
6.-8.06 bioloogia välipraktikum (10. klassi loodussuund)
august avatud uste päev (Võru linnapäevade raames)
Lisainfo: gymnaasium@voru.edu.ee või 5898 5101

Autor: Gerli Konstabel, 11H

Autor: Tanel Schönberg, 11R

DICTUM FACTUM

Toimetus ootab pilte ja kaastöid aadressil:

andri.tallo@voru.edu.ee

Väljaandja: Võru Gümnaasium

Seminari tn 1, 65608 Võru

Tel 5898 5104

Teostaja: Vali Press OÜ

Ajalehe järgmine number ilmub juunis.